

Arrest

nr. 135 289 van 17 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Chinese nationaliteit, bent afkomstig uit het district Xunhua (Tib: Yadzi/Dowi), prefectuur Haidong (Tib: Tsoshar) in de provincie Qinghai, Volksrepubliek China (VRC).

U verklaarde dat de politie u in 1996 samen met Tsewang arresteerde toen jullie op de middelbare school zaten omdat jullie een boek van de dalai lama hadden en omdat jullie slogans schreven en pamfletten ophingen. De politie sloot jullie op in Wendu en mishandelde er jullie. U was

zodanig mishandeld dat ze dachten dat u zou sterven. Na ongeveer twee maanden lieten ze u daarom vrij. De politie hield uw identiteitskaart in.

U keerde terug naar uw dorp. U moest twee jaar herstellen van uw mishandelingen. U werd onder onbeperkt toezicht geplaatst. Om medische redenen ging u in 1998 naar Lhasa waar u een "themdo" ("hukou") had. Daar ontmoette u een vrouw. Omdat u politiek actief was geweest, ging haar familie niet akkoord met jullie relatie.

Na twee jaar keerde u terug naar uw dorp om een attest te halen om te kunnen huwen. U mocht uw dorp niet meer verlaten. U bleef onder onbeperkt toezicht staan. U werd uit de "hukou" (Tib: "themdo"; gezinsregistratieboekje) van uw familie geschrapt. U kon geen individuele "hukou" krijgen. De politie onderschepte brieven van die vrouw aan u waarin ze bepaalde zaken schrapte.

Sinds de periode 2008-2009 verergerde de situatie. U moest zich ongeveer maandelijks melden en werd aan heropvoeding onderworpen. Op twaalf maart 2008 werd u opnieuw enkele dagen vastgehouden in het politiekantoor. Op 13 januari 2014 vernam u van uw vriend Dukar Kyap, wiens broer in het veiligheidsdepartement van Haidong werkt, dat ze u opnieuw zouden arresteren omwille van uw vroegere activiteiten.

U reisde via Lhasa naar Dram en verbleef er zeven dagen. In de nacht van 29 januari 2014 reisde u illegaal van Dram naar Nepal. In Nepal verbleef u 17 à 18 dagen bij een verwant die u zei dat u niet naar de "Nelen Khang" mocht gaan omdat u het risico liep gearresteerd en terug gestuurd te worden. Die kennis zou u helpen naar Zwitserland te gaan. U kreeg een vals Hongkong-paspoort.

Op 19 februari 2014 verliet u in de namiddag samen met drie andere Tibetanen Nepal per vliegtuig en jullie vlogen naar een u onbekende bestemming. Daar verbleven jullie in een huis. Die avond vertrokken jullie te voet en legden een behoorlijke afstand af. Jullie verbleven opnieuw in een huis. De volgende avond vertrokken jullie opnieuw te voet tot aan een weg waar een voertuig jullie opwachtte. Dat bracht jullie tegen de volgende morgen naar een ander huis. Jullie verbleven er twee dagen. Dan werden jullie in de namiddag naar een u onbekende luchthaven meegenomen waar jullie in transit een ander vliegtuig namen dat jullie naar België bracht. U kwam op 24 februari in België aan.

Op de luchthaven van Zaventem werden jullie onderschept met valse paspoorten en overgebracht naar het transitcentrum Caricole.

Op 25 februari diende u een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: "hukou", een kopie van een aanvraagattest voor een aparte "hukou", foto's en een verzendingsbewijs.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van vluchteling en voor de subsidiaire beschermingsstatus. Ik kan er immers geen geloof aan hechten dat u recent, in februari 2014, Tibet, VRC, hebt verlaten. Uit de opeenvolgende gehoren blijkt dat er meer dan ernstige indicaties zijn dat u, vooraleer u naar België kwam, een lange tijd in een derde land hebt verbleven. Daarmee kan ik ook geen geloof hechten aan uw vluchtrelaas dat onlosmakelijk met uw recent vertrek uit Tibet is verbonden.

Ten eerste kon u, als landbouwer, niet aangeven welke maatregelen de autoriteiten de laatste 10 à 15 jaar dat u in Tibet was, hebben getroffen aangaande de landbouwers en hun velden. U verklaarde dat jullie vrij konden telen wat jullie wouden telen op jullie velden (CGVS2 p.4). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier troffen de autoriteiten in die periode echter maatregelen die de vrij teelt op een deel van de velden op een specifieke manier beperkte. In uw provincie is die maatregel al sinds 1999 van kracht. Dit is een eerste sterke indicatie dat uw voorgehouden verblijf in Tibet tot eind januari 2014 ongeloofwaardig is.

Ten tweede verklaarde u, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, verkeerdelijk, dat de autoriteiten twee à drie jaar geleden stopten met het innen van taksen voor de gronden van landbouwers (CGVS2 p. 4). Indien u, toen deze maatregel werd doorgevoerd, nog in Tibet verbleef, zou u dergelijke maatregel min of meer in de tijd kunnen plaatsen. Dit is des te meer zo gezien deze maatregel volgens deze informatie gepaard ging met andere positieve maatregelen die hetzelfde beleid moeten ondersteunen en gezien het geheel aan dergelijke maatregelen een impact had op het inkomen van landbouwers. Ook dit wijst er op dat uw voorgehouden verblijf in Tibet tot eind januari 2014 ongeloofwaardig is.

Ten derde stel ik vast dat u niet weet wanneer de laatste volkstelling in China werd gehouden en er ook niets over weet (CGVS1 p. 12). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier hield de VRC enkele jaren voor uw beweerd vertrek uit Tibet eind januari 2014 een nationale volkstelling en verliep die op zo'n manier dat u, indien u in Tibet aanwezig was, daarvan op de hoogte moet zijn geweest. Dit vormt dan ook een bijkomende ernstige indicatie dat uw voorgehouden verblijf in Tibet tot eind januari 2014 niet geloofwaardig is.

Ten vierde kon u amper concrete voorbeelden geven van belangrijke gebeurtenissen de laatste vijf jaar en van veiligheidsmaatregelen in uw district sinds de protesten van 2008. U kon enkel aangeven dat vorig jaar de autoriteiten de satellietschotels van alle Tibetanen vervingen door satellietschotels die geen buitenlandse kanalen konden ontvangen. Verder bleven uw verklaringen hierover heel algemeen zoals dat de overheid na de demonstraties van 2008 meer soldaten stuurden, en dat mensen nu moeilijker konden reizen voor zaken, werk en pelgrimage. U voegde er nog aan toe dat er wegen worden aangelegd op het platteland maar dat de vrijheid om te reizen heel beperkt is. Verder kon u geen andere concrete gebeurtenissen en veiligheidsmaatregelen in uw district aangeven. Uw verklaring hiervoor dat het in uw district "lichter" is omdat er minder Tibetanen wonen is louter een blote bewering. Ten eerste is volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier één vierde van de bevolking van uw district Tibetaans. Verder staat deze bewering ook haaks op uw verwijzingen naar de ban op satellietschotels in uw district en "xiang" (gemeente), uw andere algemene verklaringen ter zake en de aan u persoonlijk opgelegde maatregelen die sinds 2008 zouden zijn verstrakt (Vragenlijst punt 5; CGVS1 p. 11; CGVS2 pp. 5-7). Het is ook weinig aannemelijk dat de repressie van de Tibetaanse protesten in uw district "lichter" zou zijn gezien er, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier ook in uw district tot zelfverbranding als actiemiddel werd overgegaan met de erbij horende protesten. Bovendien zijn volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier zijn in heel Tibet, zowel in de Tibetaanse Autonome Regio als in de provincies Qinghai, Sichuan, Gansu en Yunnan sinds de protesten van 2008 immers stringente veiligheidsmaatregelen doorgevoerd. U wees in dit verband verder wel naar het naburige district Rebgong waar er een samenscholingsverbod zou zijn. Echter gevraagd naar andere dergelijke maatregelen in nabije districten verklaarde u dat u dat niet kon weten omdat u niet mocht reizen (CGVS2 pp. 6-7). Dit laat me toe redelijkerwijs te vermoeden dat u de informatie over een samenscholingsverbod in het district Rebgong op een andere manier dan door uw aanwezigheid in Tibet hebt vernomen. Ook over de ban op bepaalde satellietschotels is, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, door Tibetaanse media en organisaties in het buitenland bericht, wat doet besluiten dat uw kennis hieromtrent geen onomstotelijk bewijs is van uw toenmalige aanwezigheid in Tibet. Dat u niet beter de veiligheidsmaatregelen kon schetsen, bevestigt dat uw voorgehouden verblijf in Tibet tot eind januari 2014 ongeloofwaardig is.

Ten vijfde merk ik op dat het heel bevreemdend is dat u van Dram in nog geen nacht tot Nepal reisde onder ontwijking van de grenscontroles (CGVS2 pp. 7-8). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is het illegaal verlaten van Tibet echter een moeilijke en gevaarlijke reis die heel wat meer tijd in beslag neemt. Dit is zeker zo gezien de autoriteiten sinds de protesten van maart 2008 de illegale uitreis uit Tibet sterk bemoeilijken. Dit laat het CGVS toe om redelijkerwijs te vermoeden dat u niet illegaal Tibet hebt verlaten maar met uw eigen, legale reisdocumenten en dat u deze documenten voor de Belgische autoriteiten achterhoudt teneinde uw reisdata en plaatsen van verblijf sinds uw vertrek uit Tibet te verhullen.

Ten zesde merk ik op dat u zich niet liet registreren bij de "Nelen Khang" ("Reception Centre") in Nepal. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier zijn alle Tibetanen die Tibet verlaten via Nepal op de hoogte van het bestaan van de "Nelen Khang", is het overgrote deel daar ook geregistreerd en is het voor Tibetanen belangrijker dan ooit om de "Nelen Khang" in Kathmandu te bereiken. Dat u zich niet liet registreren omdat uw verwant u zei niet te gaan omwille van het risico op arrestatie wegens uw politieke activiteiten is niet aannemelijk. U verklaarde immers wel uw schuilplaats in Kathmandu één of twee keer te hebben verlaten om een "kora" (religieuze rondgang) te maken (CGVS1 pp. 9-10). Dit laat me redelijkerwijs toe te vermoeden dat u een registratie bij de "Nelen Khang" voor de Belgische autoriteiten achterhoudt om uw werkelijke reisdata, plaatsen van verblijf sinds uw vertrek uit Tibet en verblijfsstatuut daar te verhullen.

Ten zevende merk ik over uw "hukou" op dat hij is uitgereikt op 3 maart 2014, een tijd na uw, ongeloofwaardig bevonden, voorgehouden vertrek uit Tibet eind januari 2014. Hieruit blijkt dat u ook tijdens uw afwezigheid nog in de "hukou" werd opgenomen en dat die "hukou" in uw afwezigheid werd uitgereikt. Daarom kan deze "hukou" uw voorgehouden verblijf in Tibet tot eind januari 2014 niet staven. Hetzelfde geldt ook voor de kopie (foto) van het aanvraagattest voor een aparte "hukou".

Ten achtste stel ik vast dat u wel foto's neerlegt van u in Lhasa in het jaar 1998 maar dat u geen foto's van uzelf later in Tibet neerlegt terwijl u wel foto's van uw familie neerlegt. U verklaarde dat er foto's werden gestuurd die in 2013 zijn genomen naar u maar dat die niet toekwamen. Het is hoogst bevreemdend dat de andere foto's wel in de enveloppe staken samen met een origineel identiteitsdocument – de "hukou"- maar dat deze foto's er dan niet bijzaten (CGVS 1 pp. 6, 8, 11). Dit is echter een louter een blote bewering.

Dit alles laat me toe om redelijkerwijs te besluiten dat u Tibet veel vroeger hebt verlaten en dat u een hele tijd in een derde land hebt verbleven en dat u dit verblijf voor de Belgische autoriteiten probeert te verhullen met het oog op het verkrijgen van een asielstatus. Uit de informatie toegevoegd aan

het administratief dossier blijkt dat Tibetanen die Tibet verlaten heel vaak naar India trekken waar ze een verblijfsstatuut verwerven.

Uw verklaringen over uw reisweg naar België doen redelijkerwijs vermoeden dat u uit India bent vertrokken. Volgens het vluchtschema verbonden aan het paspoort waarmee u zich aanbood aan de Belgische grenscontrole zou u in Hongkong het vliegtuig hebben genomen en in New Delhi in India een transit naar een vlucht naar België hebben gemaakt. Ook de Belgische federale politie op de luchthaven van Zaventem stelde vast dat u deze vlucht uit New Delhi hebt genomen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U ontkende echter in Hongkong te zijn geweest (CGVS1 p. 16, CGVS2 p. 9). Gezien u uit de VRC afkomstig bent en vertrouwd bent met de Chinese taal (CGVS2 pp. 2-3) zou u zeker hebben vastgesteld dat u in Hongkong of op zijn minst in een Chinese stad bent geweest sinds uw vertrek uit het land van waaruit u naar België reisde. Indien u niet in Hongkong bent geweest moet u in India aan boord van het vliegtuig zijn gegaan. Verder merk ik over uw verklaringen over uw reisweg op dat u drie keer het vliegtuig zou hebben genomen en daarbij één keer een luchthaven zou hebben verlaten om een stuk van de reis met de auto en te voet af te leggen. Ook dit stemt niet overeen met de gegevens in het vluchtschema. Bovendien bleef u behoorlijk vaag over deze reis. U wist niet waar u de vluchten hebt genomen en kon niet aangeven hoelang die vluchten duurden (CGVS2 pp. 8-9, DVZ verklaring punt 33).

Ook zijn uw verklaringen over uw verblijf in Tibet onder overheidstoezicht onsamenhangend, wat de geloofwaardigheid van uw vervolgingsrelaas op zich aantast. U verklaarde enerzijds dat u uit de "themdo" (Chin: "hukou") van uw familie werd geschrapt en dat u geen individuele "hukou" kon krijgen. U verklaarde echter anderzijds dat u toen u tussen 1998 en 2000 in Lhasa verbleef er een "themdo" had (CGVS1 pp. 3, 6-8, 14). Ondanks dat u uit de "hukou" zou zijn geschrapt legde u wel de "hukou" van het gezin neer waarin u wel degelijk staat opgenomen. Uw verklaringen over uw schraping uit de familiale hukou zijn dus hoogst incoherent.

U werd meermaals met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen geconfronteerd (CGVS1 p. 10, CGVS 2 pp. 9-10) en ik bood u tevens met een schrijven aan me te informeren over een eventuele registratie bij de "Nelen Khang". U werd er tevens van op de hoogte gebracht dat ik u met dergelijke ongeloofwaardige verklaringen een beschermingsstatus kan weigeren. U bleef telkens bij uw verklaringen. Ik wijs er nog op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het CGVS mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, reisdata, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, de door u afgelegde reisroute en uw vluchtmotieven.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid hebt verteld over wanneer u Tibet hebt verlaten en waar u hebt verbleven voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, bleef u, ook na confrontatie met de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden verblijf in Tibet tot eind januari 2014 volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeer ik in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België hebt geleefd, onder welke omstandigheden en wanneer en waarom u Tibet, VRC, hebt verlaten.

De vaststelling dat u me niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk hebt verbleven en me geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie leidt er toe dat u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

De documenten die u neerlegde vermogen niet mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen. Voor uw "hukou" verwijs ik naar bovenvermelde opmerkingen er over. Verder legde u een kopie neer van een aanvraagattest voor een aparte "hukou" gedateerd 18 november 2013, officieel afgestempeld en ondertekend door het dorpscomité van de "xiang" Galeng en gericht aan de politie. Indien u sinds uw vrijlating onder het door u geschetste strikte toezichtregime stond waarbij u uit de "hukou" van de familie werd geschrapt, is het hoogst onaannemelijk dat de autoriteiten u officieel dergelijk attest tot aanvraag van scheiding van de "hukou" hebben afgeleverd. Verder merk ik er over op dat kopieën slechts een geringe bewijswaarde. Ze kunnen immers door knip- en plakwerk gemakkelijk worden vervalst. Kopieën hebben slechts bewijswaarde in de mate dat ze een geloofwaardig relaas ondersteunen. Dit is hier niet het geval. De foto's betreffen u in Lhasa, naar u verklaringen in 1998 en in het jaar 2000. Uit de foto's kan niet worden opgemaakt wanneer ze zijn getrokken. Ze staven ook enkel uw aanwezigheid in Lhasa op een bepaald moment maar niet uw permanente aanwezigheid in Tibet op het moment dat ze zijn getrokken. Op de overige foto's staan louter uw familieleden. Het verzendingsbewijs staat enkel dat u post ontvangt uit de Volksrepubliek China.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie erop dat u niet mag worden teruggeleid naar China."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM).

Verzoeker vraagt de vernietiging van de bestreden beslissing voor verder onderzoek.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift drie rapporten met informatie over de mensenrechtensituatie in Tibet.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Verzoekers asielaanvraag werd door de commissaris-generaal afgewezen op grond van het feit dat er geen geloof werd gehecht aan zijn beweerde verblijf in Tibet tot februari 2014. De bestreden beslissing stelde dienaangaande: *"Ik kan er immers geen geloof aan hechten dat u recent, in februari 2014, Tibet, VRC, hebt verlaten. Uit de opeenvolgende gehoren blijkt dat er meer dan ernstige indicaties zijn dat u, vooraleer u naar België kwam, een lange tijd in een derde land hebt verbleven. Daarmee kan ik ook geen geloof hechten aan uw vluchtrelaas dat onlosmakelijk met uw recent vertrek uit Tibet is verbonden."*

Verzoeker weerlegt de motieven van de bestreden beslissing - luidens dewelke er geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden verblijf in Tibet tot februari 2014 - op geen enkele wijze waardoor deze onverminderd overeind blijven en door de Raad worden overgenomen. Uit de bestreden beslissing bleek immers dat verzoekers kennis over het dagelijkse leven in Tibet de laatste jaren bijzonder gebrekkig was. Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan de verzoekende partij, ongeacht haar opleiding, ter zake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. De kennis waarnaar bij verzoeker gepeild werd betreft de dagelijkse levensomstandigheden waarvan in redelijkheid kan verwacht worden dat iedere persoon ongeacht zijn opleiding op de hoogte moet zijn. Zo bleek (i) verzoeker niet te kunnen aangeven welke maatregelen de autoriteiten de laatste 10 à 15 jaar dat hij in Tibet was hebben getroffen aangaande de landbouwers en hun velden, (ii) verklaarde hij verkeerdelijk dat de autoriteiten twee à drie jaar geleden stopten met het innen van taksen voor de gronden van landbouwers, (iii) kon hij niet aangeven wanneer de laatste volkstelling in China werd gehouden en kon hij er niets over vertellen, (iv) kon hij amper concrete voorbeelden geven van belangrijke gebeurtenissen de laatste vijf jaar en van veiligheidsmaatregelen in zijn district sinds de protesten van 2008 en (v) stelde men vast dat hij wel foto's neerlegt van hemzelf in

Lhasa in het jaar 1998 maar dat hij geen foto's van hemzelf later in Tibet neerlegt terwijl hij wel foto's van zijn familie neerlegt.

Uit deze bijzonder gebrekkige kennis kon de commissaris-generaal dan ook met recht besluiten dat verzoeker Tibet al veel vroeger verlaten heeft dan hij voorhoudt en dat hij gedurende vele jaren in een derde land heeft verbleven. Er kan bijgevolg dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat onlosmakelijk met verzoekers verblijf in Tibet verbonden is.

Verzoeker werd bovendien meerdere malen met zijn leugenachtige verklaringen over zijn verblijf in Tibet geconfronteerd. De bestreden beslissing stelt dienaangaande: *“U werd meermaals met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen geconfronteerd (CGVS1 p. 10, CGVS 2 pp. 9-10) en ik bood u tevens met een schrijven aan me te informeren over een eventuele registratie bij de “Nelen Khang”. U werd er tevens van op de hoogte gebracht dat ik u met dergelijke ongeloofwaardige verklaringen een beschermingsstatus kan weigeren. U bleef telkens bij uw verklaringen. Ik wijs er nog op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het CGVS mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, reisdata, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, de door u afgelegde reisroute en uw vluchtmotieven.”*

De commissaris-generaal merkte dienaangaande in de bestreden beslissing terecht op dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen die Tibet verlaten heel vaak naar India trekken waar ze een verblijfsstatuut verwerven. Ook heeft de Belgische federale politie op de luchthaven van Zaventem vastgesteld dat verzoeker vanuit New Delhi een vlucht naar België heeft genomen (informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Aangezien verzoeker blijft volharden in zijn leugenachtige en bedrieglijke verklaringen over het ogenblik waarop hij Tibet verlaten heeft verhindert hij zodoende zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust. Voor iedere vorm van internationale bescherming is de verzoeker immers gehouden tot de plicht tot medewerking. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer de verklaringen van de verzoeker alsook alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes, reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient (artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2011/95/EU van de Raad van 13 december 2011).

Verzoeker heeft duidelijk niet voldaan aan de medewerkingsplicht aangezien hij onwaarachtige verklaringen aflegde over zijn verblijf in Tibet tot februari 2014. Bijgevolg is het volstrekt onduidelijk waar verzoeker de laatste jaren verbleven heeft en welk verblijfsrechtelijk statuut hij in dit derde land genoot. Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden verleend (zie ook RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

In zoverre verzoeker verwijst naar de algemene situatie in Tibet, en daartoe stukken bij zijn verzoekschrift voegt (stukken 3 tot 5), benadrukt de Raad dat een aanvrager van internationale bescherming niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in zijn land van herkomst, doch daarbij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn voorgehouden afkomst uit en verblijf in de Chinese Volksrepubliek.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met

artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.2.3. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER